

اخلاص ورزشی

در هر کار و اقدامی، اخلاص از شروط اصلی برای برخورداری از الطاف الهی است.

پاکی نیت و خالی بودن انگیزه از هر گونه شائبه آلودگی به هوای نفسانی را اخلاص می‌گویند.

اخلاص به عمل جلا و مقبولیت می‌بخشد و تعیین کننده میزان صحت اعمال به حساب می‌آید. اخلاص کار را برای خدا و به خاطر فرمان وی انجام دادن است.

ششمین اختر تابناک امامت و ولایت حضرت امام صادق(ع) به نقل از امیر مؤمنان می‌فرمایند: "تنها با اخلاص، رهایی میسر می‌گردد". برای اینکه انسان بتواند از جهنم وابستگی خود را نجات بدهد و خود را از دام نفس و شیطان برهاند باید از اخلاص برخوردار باشد.

حال کسانی که در ورزش مسئولیت دارند و آینده ورزشی نوجوانان و جوانان به اقدامات و تصمیمات آنها گره خورده است باید به هوش باشند که فریب نیرنگ‌های نفس را نخورند و با گستردن بساط خودنمایی و انجام کارها و اقدامات برای جواب دادن به ندای نفس، ناخالص بودن نیت و انگیزه‌شان را به نمایش نگذارند.

مسئولی که ادعا می‌کند در فضای مقدسی چون ورزش انجام وظیفه می‌کند باید به توجیحات فریبنده نفس توجه نکند و ذهن و نیت خود را از شائبه‌های هوی و هوس پاک نگه دارد.

کار در ورزش اگر با اخلاص همراه باشد نتیجه مطلوب حاصل می‌شود و اگر ورزش پلی برای رسیدن به اهداف شخصی از جمله پست‌ها و مقام‌ها قرارگیرد ناکامی پشت سر هم ردیف می‌شوند و کارنامه‌ای سیاه برای افراد بر جای می‌ماند.

حاکمیت اخلاص و دوری کردن از هوای نفس اجازه نمی‌دهد که فردی برای قرار گرفتن در رأس بخشی از ورزش از ماه‌ها قبل مهره چینی بکند، بر نا حق لباس حق بپوشاند، تهمت زدن به افراد و منتقدین را در دستور کار قرار بدهد، نان به نرخ روزخورها و فرصت طلبان را به دور خود جمع نماید، جنگ زرگری به‌راه اندازد، به تحریک احساسات قومی و قبیله‌ای پردازد، انسانیت و اخلاق را در زیر پاها له نماید و همه

چیز را فدای ماندن در قدرت و ریاست چهارساله نماید.

چگونه می‌توان ادعای مخلص بودن در ورزش کرد ولی منافع آن را در زیر پای رسیدن به منصبی بالاتر از آنچه دارد قربانی نمود؟ باید در جوانمردی و مردانگی آن کسی که هوای نفس و خواسته‌های شخصی را بر امور ورزش و حق جوانان و قهرمانان ترجیح می‌دهد، تردید کرد و از اعتماد و سینه زدن در حریم طرفداری و هواداری از آنها اجتناب کرد.

بهره‌برداری شایسته از اعمال و رفتارها نیاز به اخلاص دارد. کسانی که به ظاهر دم از اخلاص و خدمت بی‌منت می‌زنند و در همه حال از هوای نفسانی و وسوسه‌های شیطانی پیروی می‌کنند و دلهای تیره دارند در کاشتن بذر دوستی و محبت و اخلاص در دلها ناموفق‌اند و هرچه پیش بروند بر میزان سیه روزی و موقعیت نامطلوبشان در جامعه افزوده می‌شود.

ورزش و کار در آن را باید جدی گرفت و از دستاویز قرار دادنش برای خدمت به باندها و جناح‌ها و گروه‌ها خودداری کرد. ورزش و رشد و توسعه رشته‌های مختلف با آینده جامعه و جوانان آن در ارتباط می‌باشد، خیانت به ورزش در هر موقعیت و در هر جایگاهی گناه بزرگی است که می‌تواند عذابی الیم و دردناک به دنبال داشته باشد.

برخورداری از اخلاص ورزشی زمینه پذیرش اعمال و جلب توجه پروردگار و در نهایت خشنودی حضرت حق را می‌تواند به دنبال داشته باشد.

مسئولی که از اولین روز فعالیت در ورزش اقداماتش را بر اساس حفظ و تحکیم موقعیت ریاستش قرار بدهد و در اقداماتش ردپایی از خلوص نیست دیده نشود، مسئولی که ریا و تظاهر در همه کارهایش موج بزند و مسئولی که منافع خود و دوستانش را منافع جامعه و ورزش ترجیح بدهد بر استقرار و سلطه شیطان بر روح و جان‌ش مهر تأیید می‌زند.

در حدیث قدسی آمده است:

عمل خود را خالص کن که نقاد و بازرس بسیار آگاه و بیناست.